„Határtalanul” Erdélyben

Április 24-én kora reggel indultunk útnak negyvenen, négy tanárunk kíséretével a „Határtalanul” program által adott lehetőség keretében. Útközben rengeteget szórakoztunk, filmet néztünk. Az első romániai megállóhelyünk Nagyvárad volt, ahol találkoztunk az egész utunkat végigkísérő idegenvezetővel, Rékával, bejártuk a város fontosabb részeit, majd folytattuk az utazást. Délután érkeztünk Tordára, ahol a társiskola diákjai és tanárai süteménnyel és innivalóval vártak bennünket és megbeszéltük a program részeként vállalt feladatok megvalósításának menetét. Már az elején összebarátkoztunk a csapattal, sportoltunk, beszélgettünk, tervezgettünk. Másnap vezetéssel bejártuk a tordai sóbányát, sokan kipróbálták az óriáskereket, amely a legnagyobb tárnában volt, a barátaimmal a bányatavon is csónakáztunk. A sóbánya után ismét a líceumba mentünk, ahol kedves és nagylelkű vendéglátóink óriási kondér pörkölttel és sok-sok süteménnyel kedveskedtek nekünk.

Ezek után következett a túra a tordai hasadékban. Végigmentünk egy csodás folyó partján, amely elég sziklásnak bizonyult. Gyönyörű volt a kilátás, és egy élmény volt, mert még jobban összehozott minket ez a kis kirándulás. Este a tordaiak előadtak egy lélegzetelállító néptáncot, és mi is bemutattuk a betanult táncunkat, majd kezdetét vette a buli. Az elején senki nem mert táncolni, de mi meghódítottuk a táncparkettet. Hulla fáradtan késő este értünk vissza a szállásra.

Eljött a szerda! Az első állomás Torockó volt. A csapat nagy része megnézte a falut, a szakácskönyvünkhöz receptet gyűjtött, és mi, pár merész diák és két tanár nekivágtunk a Székelykő megmászásának. Még soha nem volt ilyen félelmetes és egyben csodálatos élményem. A kilátás, és az, ahogy segíttettünk egymásnak, felejthetetlen volt. Délután folytattuk utunkat Kolozsvárra, ahol Réka

idegenvezetésével nagyon szép helyeket ismertünk meg. Este mindenki sokáig fent maradt, kiélveztük az utolsó estét kártyapartikkal, focival és közös programokkal.

Úton Pest felé megálltunk Gyulafehérváron, amely az egyik leggyönyörűbb város volt, ahol valaha jártam. Ide is elkísértek minket tordai diákok.

Az utolsó állomása a kirándulásunknak Déva vára volt, amit felvonóval közelítettünk meg. Körbejártuk a várat és hallgattuk Rékát, utunk kísérőjét, akitől itt sajnos el kellett köszönnünk. Nagyon hálásak vagyunk neki, mert mindenben segített és nagyon kedves volt.

A búcsú után hazafelé vettük az irányt. Késő este érkeztünk meg az iskolához. Nagyon csodálatos élmény volt ez a négy nap. A szálláshely vendéglátói is nagyon jószívűek voltak. Minden nap fantasztikus ételekkel vártak minket.

Az erdélyi diákokkal többségünk már ott jó viszonyt alakított ki. Rengeteg új barátot szereztem, akikkel még mindig tartom a kapcsolatot.

Köszönöm ezt az élményt!

Szőcs Klaudia